

GLAS

sv. Martina

APRIL 2019

KRIŽEV POT V NAŠI ŽUPNIJI

v postnem času

- vsak **petek ob 19⁰⁰**
v kapeli (Vodili ga bodo birmanci.)
- ob **nedeljah**
Vodile ga bodo različne župnijske skupine:

4. postna nedelja
ob 18⁰⁰
svetopisemska skupina

5. postna nedelja
ob 19⁰⁰
zakonske skupine

cvetna nedelja
ob 15⁰⁰
skavti (Goropeke)

Čudež - temelj naše vere

»Če ne vtaknem svojega prsta v rane od žebeljev in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom veroval!« Kolikokrat se meni zgodi, da kakšnemu človeku ne verjamem, da ne verjamem določeni instituciji ali organizaciji? Včasih ne verjamem Cerkvi. Dostikrat smo v življenju neverni Tomaži. Že statistični podatek, da v posmrtno življenje veruje manj kot polovica in v Jezusovo vstajenje le tretjina Slovencev, nam kaže odnos do največjega krščanskega praznika, velike noči.

A na veliko noč okrog leta 33 se je zgodilo nekaj neverjetnega. Jezusovo vstajenje ni imelo očividcev, razen angelov, a se je po srečanju nekaj žena in učencev z vstalim Gospodom ta novica bliskovito razširila po »vsem svetu«. In tudi danes, dva tisoč let po vstajenju, tej novici verjame več kot dve milijardi ljudi po vsem svetu. Že samo to dejstvo je velik čudež!

A če že ne morem verjeti temu velikemu čudežu, lahko resničnost Jezusovega vstajenja doživljamo na vsakem koraku, ko se iz dneva v dan srečujemo z majhnimi čudeži, ki nam kažejo, da vse ni odvisno samo od nas.

In če bi verjeli, da živimo samo teh nekaj let tukaj na zemlji, bi bili verjetno najbolj nesrečni od vseh. Ali se splača živeti, ljubiti, delati, ustvarjati ... samo za nekaj bornih trenutkov tukaj in sedaj?

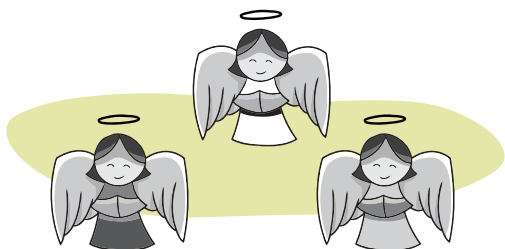
Položimo prst v Jezusovo rano in spoznajmo, kdo je! Želimo vam pristnega in globoko doživetega srečanja z vstalim Gospodom!

župnik Andrej in p. Marko s sodelavci

Božji dotiki

Kot mladima zakoncema, vzgojenima v krščanski veri, je bilo nama z možem samoumevno, da bova dala najine otroke tudi krstiti. Prav dosti o krstu takrat nismo niti vedeli niti razmišljali. Čeprav smo vsako veliko soboto ponavljali krstne zaobljube, so se nama zdele to povsem »samoumevne stvari«. A Bog je kmalu poskrbel, da »samoumevnost« ni bila za naju več tako zelo samoumevna.

Hčerka, prvorojenka Katja, je bila zdrav otrok, krščena po dveh mesecih.

V drugi nosečnosti je bilo vse drugače. Ker so zdravniki pri otroku odkrili hudo srčno napako, zaradi katere ne bi mogel preživeti, sva bila o krstu prisiljena razmišljati že v času nosečnosti. Upala sva, da bo rojen živ, da ga bova lahko krstila vsaj s krstom v sili. Bog nama je naklonil milost, da sva takoj po rojstvu lahko poklicala bolniškega duhovnika, ki je hčerko Veroniko na hitro krstil kar v porodni sobi pozno zvečer, saj nisva vedela, če bo dočakala jutro. Nekaj kapljic blagoslovljene vode, sveta krizma in navadna plenica za belo oblačilo, so bila zunanja znamenja, da je Veronika postala Božji otrok za vedno. Občutila sva veliko olajšanje, saj je bila to najina velika želja in skrb. Preprost obred je bil za nas vse globoko doživetje. Odslej nama ni bilo več tako pomembno, koliko skupnega časa nam je Bog naklonil. Kot družina smo neskončno hvaležni za podarjenih deset skupnih dni.

Najin tretji otrok, sin Timotej, je bil rojen brez zapletov in krščen po dveh mesecih. Glede na prejšnjo izkušnjo sva si želela, da bi bil krščen čim prej.

S četrtnim otrokom pa se je vse obrnilo na glavo. Počutila sem se povsem nemočno, ko

sem na pregledu v četrtem mesecu nosečnosti izvedela, da otroku srček ne bije več. Šlo je za enako srčno napako kot pri Veroniki. Bila sem obupana, a sem poleg moža uspela poklicati še prijatelja duhovnika, ki sem ga vprašala, kaj lahko naredim, ali lahko krstim mrtvega otroka. Takrat sva izvedela za t. i. krst želja, ki pa se nama je zdel precej abstrakten in težko razumljiv. Dobro veva, da je vsak zakrament vidno znamenje nevidne Božje milosti in da nam jih je Bog dal zato, ker ve, kako ljudje potrebujemo nekaj oprijemljivega. Prav zato je bila ta posebna oblika krsta za naju zagotovilo, da bo Bog v svojem usmiljenju sprejel k sebi tudi tega najinega otroka. Ko se je najina deklica rodila, sva jo pokrižala, ji dala ime Lucija in v molitvi izrekla prošnjo Bogu, da jo sprejme med svoje otroke.

Najina peta nosečnost je pomenila novo, dotlej nama neznano, težko izkušnjo in preskušnjo v zaupanju v Božje varstvo in milost. Kot bi nama Bog želel pokazati, da je tudi tako majhna stvar, kot je samo dotik mrtvega otroka, izredna milost za naju kot starša, nama je namenil še Niki. O njeni prisotnosti priča le slika z ultrazvoka. V bolečino praznine po spontanem splavu sva še enkrat povabila Boga po krstu želja.

Vse te izkušnje – lepe in težke – so vsaka po svoje vplivale na najin zakon. Ene so ga krepile, druge pa postavljale na preskušnjo. Brez trdne vere, brez opore v zakonski skupini in nekaj prijateljih, bi verjetno ne zdržala težkih bremen. Želja po otrocih je ostala in nenačrtovano smo se po dobrem letu razveselili zdravega in radoživega Tobija.

Danes se dobro zavedam, da je vsak otrok neskončno velik božji dar. Hvaležna sem za vsakega posebej. Vsi najini otroci so s krstom postali Božji otroci. S tremi se dnevno trudimo stopati po poti, ki vodi tja, kjer nas že čakajo naši trije angelčki in priprošnjiki. Hvala dobremu Bogu za to presenetljivo šolo vere, s katero nama vsak dan znova kaže, kaj je najina pot.

Nataša Pivk

Prejel si, torej deli!

Sem študentka ilustracije. Že osmo leto enkrat tedensko kot prostovoljka pomagam v Dnevnem centru za brezdomce v Ljubljani. Z njimi kuhamo, ustvarjamo, pospravljamo, praznujemo in jim delimo najbolj nujno. Najraje z njimi ustvarjam, ker se jim tako približam.

Odrasli, ki so živi.

Da postanem prostovoljka, me je spodbudila Simona, vodja dnevnega centra. Želela je poskrbeti zame in me povabila, da bi ob delu z brezdomci v društvu našla dom zase in pravo pot v življenju. Če se v društvu ne bi trudili za polno življenje, bi se jaz v svetu, kjer so odnosi brez pravega stika s sočlovekom nekaj običajnega in normalnega, izgubila. Zelo me je bilo strah vabila. Zakaj bi se podala v tako nepoznano situacijo? Hotela sem nekaj narediti iz življenja, zato sem tvegala.

Ranjenost je v nas vseh.

V center zahajajo ranjeni ljudje, z uničenim dostojanstvom, brez človeka, ki jim je blizu. Za razliko od naše je njihova ranjenost vsem očitna in na očeh. Že od rojstva živijo v svetu brez bližine, varnosti, sprejetosti, ljubljenosti. Od svoje bolečine bežijo v omamo, užitek, obupujejo in se prepričujejo, da je vse čisto v redu, da ni tako hudo in da zmorejo sami. A vsak od nas se lahko najde v njihovi bedi, če se malo zamisli nad sabo. Vsi bežimo, v očitno ali manj očitno omamo, v razne nadomestke za bližino in srečo, vsi se izogibamo srečanju s samim seboj. Ob delu z njimi pogosto srečam

sebe in svoje vsakdanje zablode. Če jih ne vidiš sam, ti jih jasno pokažejo oni.

Mladi hočemo zares živeti.

K nam prihaja brezdomec, ki večkrat ganjeno reče: »Kako lepo je videti mlade ljudi!« Kaj ni lepo, da so nas tako veseli? Živi smo, ker iščemo in hrepenimo po tistem več v svetu. Mogoče ob tem pomisli tudi na svojo izgubljeno mladost.

Kljub lepim dogodkom včasih pomislim, da nima smisla. Večina se jih ne reši. Tudi sama obupam in se mi več ne da. Ali sploh kaj naredim? Vendar verujem, da je edino v vztrajanju v dobrem in podarjanju drugemu smisel in veselje.

Prejel si, torej deli.

Resničnega podarjanja nihče ne zmore sam. Bližnji, zaposleni in skupnost mi pomagajo, da se učim in vztrajam. Ker dom v veliki meri prejemam, ga lahko tudi ustvarjam. Naj bo to pričevanje vsem, mladim in odraslim, spodbuda, da stopijo iz življenja, v katerem je vse »še kar v redu«, v srečanje s sabo in hrepenenje po bolj polnem življenju. Prostovoljstvo pomaga k temu.

Vsi, ki bi svoj čas in talente radi namenili za kaj dobrega, pridružite se nam! Vse informacije in kaj počnemo, si lahko pogledate na spletni strani www.brezdomec.si na in našem Facebook profilu: *Društvo prostovoljcev Vincencijeve zveze dobrote*. Za kakršnakoli vprašanja mi lahko pišete na neza.s13@gmail.com.

Neža Šivec

Bog, kje si?

Kot emavška učenca tudi sami dostikrat razočarani tavamo v svoj vsakdan. Razočarani nad Bogom, ker ni storil tega, kar smo pričakovali in si želeli. Razočarani tudi nad seboj, ker sami nismo storili nič kaj dosti, da bi bil razplet dogodkov boljši. Takrat se vprašamo: »Kje si Bog, zakaj te ni tukaj, ko te potrebujem? Zakaj se imenuješ 'Emanuel, Bog z nami,' ko pa vsak dan znova občutim toliko krivic, toliko trpljenja, toliko razočaranj?!«

Pripoved o učencih, ki sta se vračala v Emavs, nam daje odgovor. Med pogovorom se jima je pridružil Jezus in jih vprašal, o čem se pogovarjata. Sprva sta ga imela celo za tujca, a počasi sta mu odprla srce in mu potožila o svojem razočaranju nad Jezusom, ki je ozdravljaj ljudi, bil mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom ... Ki so ga imeli za pričakovanega Mesija. Pa je bil izdan, križan in položen v grob. Zanju je bil grob konec. A tedaj je spregovoril Jezus in jima razlagal vse, in njuno srce je gorelo.

Spomnim se, kako sem bil tudi sam potrft in razočaran, ko sem iskal odgovor na svojo poklicanost. Zgodilo se je, da sem se odločil za počitniške duhovne vaje na Uskovnici, kjer nam je neki mlad duhovnik pričeval o svoji poti poklicanosti. Ko sem ga slišal, kako podobne bitke je bojeval v sebi in kako podobno zgodbo je prestajal v času razločevanja, sem skupaj z emavškima učencema zavzdihnil: »Ali ni bilo moje srce goreče v meni, ko je govoril in mi razlagal pisma?«

Vem, da mi je takrat Bog spregovoril po tem duhovniku. In Bog mi hoče spregovoriti in neverjetno izviren je v tem, na kakšen način to stori. Spregovori mi po prijatelju, po otroku, duhovniku, Stvarstvu ... Najjasneje pa spregovori po Božji besedi in lomljenju kruha – sveti maši.

In vsakič, ko se sprašujem, kje je Bog, sem povabljen, da posnemam emavška učenca.

Da spregovorim o tem, kar me teži. Da ne čutim Boga, da mi je včasih vseeno, ali sploh obstaja ali ne, da me je razočaral, da ga ne razumem ... Grem v svojo sobo ali v cerkev in mu v kratki molitvi to zaupam. To lahko storim kjerkoli, tudi med vožnjo z avtom. In Jezus bo poslušal. Hodil bo ob meni, sprva kot tujec, ki pa po poti postaja prijatelj, tako dober, da ga bom prosil, naj ostane pri meni in bo z menoj. In ostal bo. Še mnogo več, dal se mi bo v podobi kruha in vina – dal mi bo svoje telo in svojo kri; Bog, sebe samega.

Takrat bom povabljen, da ne posnemam več le dveh učencev, pač pa da poskušam postati kakor Jezus, ki nas na poti življenja posluša, nam razlaga Pisma in se za nas daruje. Skupaj z Jezusom bom tudi jaz drugim to, kar sem sam potreboval. In še vedno potrebujem. *Gospod, proti večeru gre in dan se je že nagnil. Ostani z nami.*

Peter Čemažar, bogoslovec

Dogodki v aprilu

Od 1. aprila dalje bodo vse večerne svete maše spet ob 19⁰⁰.

Vsako sredo	ob 18 ⁰⁰	molitvena ura pred Najsvetejšim;	
1. april	ob 19 ³⁰	misijonska skupina;	
	ob 20 ³⁰	redakcija Glasa sv. Martina;	
3. april	ob 20 ³⁰	mlajša zakonska skupina;	
4. april	ob 20 ⁰⁰	starejša zakonska skupina;	
5. april	dopoldne	obisk starejših in bolnikov po domovih;	
	ob 17 ⁰⁰	prva sveta spoved;	
	ob 19 ⁰⁰	v župnišču srečanje SKVO;	
	ob 20 ⁰⁰	v Jobstovi dvorani večer za mlade z igralcem Gregorjem Čušinom;	
6. do 7. april		v Ledinah skavtske obljube (sveta maša v nedeljo ob 11⁰⁰);	
6. april	ob 20 ⁰⁰	zakonska skupina Diž;	
8. april	ob 19 ³⁰	redna seja ŽPS;	
10. april	ob 20 ³⁰	četrti zakonska skupina;	
13. april	ob 9 ⁰⁰	obvezne ministrantske vaje za vse ministrante;	
	ob 10. uri	v župnišču delavnica izdelovanja butaric (otroci pridite obvezno v spremstvu staršev);	
	ob 18 ⁰⁰	v Jobstovi dvorani srečanje animatorjev v pripravi na poletni oratorij;	
14. april	od 17 ⁰⁰ do 20 ⁰⁰	velikonočno spovedovanje (več spovednikov);	
15. april	ob 19 ⁴⁵	v župnijski cerkvi postni orgelski koncert Glasbene šole Škofja Loka;	
	ob 20 ⁰⁰	mešana zakonska skupina;	
24. april	ob 19 ³⁰	svetopisemska skupina;	
25. april	ob 19 ³⁰	priprava staršev in botrov na krst otrok;	
26. april	ob 19 ⁰⁰	srečanje SKVO;	
28. april	ob 10 ³⁰	krstna nedelja.	

V marcu sta z zakramentom svetega krsta postala Božja otroka

Ema Bolta, Bedrih;
Rok Gašperin, Opale.

*Družinama iskreno čestitamo
in želimo obilo božjega blagoslova!*

V marcu so se od nas poslovili

Boris Oblak, Jezerska cesta;
Berta Čadež, roj. Lazar, Čevljarska ul.;
Ana Petrovčič, Pod griči;
Marija Podobnik, roj. Zajc, Račeva;
Bernard Kavčič, Novovaška cesta.

*Vsem domačim izrekamo iskreno sožalje
in naj bo Bog vaša tolažba!*

Izdaja Župnija Žiri, Jobstova cesta 34, 4226 Žiri. Odgovarja: Andrej Jemec, župnik. Naklada: 800 izvodov. Uradne ure župnijske pisarne so vsak četrtek od 10⁰⁰ do 12⁰⁰ in vsak petek od 16⁰⁰ do 17³⁰.

Ob državnih in cerkvenih praznikih ni uradnih ur.

✉ andrej.jemec@rkc.si <http://zupnija-ziri.si>, [f https://www.facebook.com/ZupnijaZiri/](https://www.facebook.com/ZupnijaZiri/)
☎ župnik Andrej Jemec: 040 395 979; duhovni pomočnik p. Marko Pavlič, DJ: 040 640 696

APRIL 2019

1 PONEDELJEK	19 ⁰⁰	+ stari starši Jereb in Tolar + br. Leon Rupnik	sv. Tomaž Tolentinski, misijonar
2 TOREK	7 ⁰⁰	za nove duhovne poklice po namenu (A)	sv. Frančišek Paolski, redovni ustanovitelj
3 SREDA	19 ⁰⁰	+ Bernard Kavčič, 7. dan + Vojko Poljanec, obl.; + Justin Stanovnik + Vinko Šubic, roj. dan	sv. Rihard, škof
4 ČETRTEK	19 ⁰⁰ DOBRAČ.	+ Berta Čadež, 30. dan; + Franc Pagon + Kristina in Jernej Frlac, po namenu	sv. Izidor Seviljski, škof in cerkveni učitelj
5 PETEK	19 ⁰⁰	+ Jožica Trček, 30. obl., Jože Trček, obl., in vsi Trčkovi (Mrzli Vrh); + Matija Pirnat, obl.	sv. Vincencij Ferrer, duhovnik
6 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Martinovi (Starovaška) in za Božji blagoslov po namenu (A)	sv. Irenej iz Srema, škof in mučenec
7 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰	+ Matevž Pečelin; + Eisele in Miklavčič za župljane + starši in sinovi Strlič (Log. 36) + Rudolf in Frančiška Kristan (Selo 68),obl. + Vida Oblak in Mojškrčevi	5. POSTNA, TIHA NEDELJA
8 PONEDELJEK	19 ⁰⁰	+ Marija in Vinko Mlakar Za vse pokojne, ki so povezani z domačo hišo.	sv. Maksim in Timotej, mučenca
9 TOREK	7 ⁰⁰	+ Francka Trček; po namenu (A)	sv. Hugo, škof
10 SREDA	19 ⁰⁰	+ Mirko Burnik, obl.; + Marija in Jakob Frelih v zahvalo	sv. Domen, škof in mučenec
11 ČETRTEK	19 ⁰⁰ DOBRAČ.	+ Janko Stanonik, roj. dan; + Pavle in Pavlina Mur; + Jože Poljanšek in Gal Povšič (Čevljarska)	sv. Stanislav, škof in mučenec
12 PETEK	19 ⁰⁰	+ Emil in Marjan Govekar; + Janko Pagon, obl. + Izidor Demšar, obl.; v zahvalo za zdravje	sv. Julij I., papež
13 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Ciril Alič; + Slavka Žakelj, roj. dan + Anica Žavbi	sv. Martin I., papež in mučenec
14 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰	+ Ana Petrovčič, 30. dan; + starša Ivana in Franc Logar; Terezija Trček (Dražgoška) za župljane + Homcovi; + Janko Primožič, obl. + Jakob in Frančiška Frelih	6. POSTNA, CVETNA NEDELJA
15 PONEDELJEK	19 ⁰⁰	+ Jožef Stanonik in Silvester Trček, obl. + Jožefa in Stane Jereb	sv. Helena Alzaška, kneginja

16 TOREK	7 ⁰⁰	po namenu (A); po namenu (A)	sv. Bernardka Lurška
17 SREDA	19 ⁰⁰	+ Stanislav Modic, obl. + Rudolf Poljanšek in Poljanškovi (Goropeke)	sv. Robert, opat
18 ČETRTEK	19 ⁰⁰	+ Marija Podobnik, 30. dan + Anton Beovič za pokojne Selane	VELIKI ČETRTEK
19 PETEK	19 ⁰⁰	obredi velikega petka	VELIKI PETEK; strogi post
20 SOBOTA	<u>20⁰⁰</u>	+ Franc Oblak (Triglavska 9) + Slavka Štirn	VELIKA SOBOTA
21 NEDELJA	6 ⁰⁰ 9 ⁰⁰	+ za vse žive in pokojne župljane v zahvalo + Bernard Kavčič, 30. dan + Milan Mlinar, obl.; v zahvalo + Anton in Marija Naglič, obl., ter Marija Pivk	VELIKA NOČ GOSPODO- VEGA VSTAJENJA; procesija
22 PONEDELJEK	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰	za odvrnitev hude ure (Selo) + Magdalena Pišljarič, 1. obl.	PONEDELJEK V VEL. OSMINI
23 TOREK	7 ⁰⁰	po namenu (A); po namenu (A)	TOREK V VEL. OSMINI
24 SREDA	19 ⁰⁰	+ Anton Klemenčič, roj. dan za zdravje v družini	SREDA V VEL. OSMINI
25 ČETRTEK	19 ⁰⁰ DOBRAČ.	+ Lojze Kopač, obl.; + Kolenc (Starožirov.) + Kopač - Jereb (Martinovi)	ČETRTEK V VEL. OSMINI
26 PETEK	19 ⁰⁰	+ Jakob in Angela Uršič + Marjan Trček, obl. + Marija Pivk (Žirovski Vrh 38), obl.	PETEK V VEL. OSMINI
27 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ starši Seljak, sorodniki in prijatelji za žive in umrle župljane	SOBOTA V VEL. OSMINI dan upora
28 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰	+ starši, bratje in sestra Tavčar (Podgora) + Majda in Jesenko - Rupnik; za župljane + Alojzij Brelih, 1. obl.; + Janez Poljanšek, ob za mir, srečo in blagoslov v družini	2. VELIKONOČNA, BELA NEDELJA, NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA

15. april 2019
ob 19⁴⁵
župnijska cerkev
sv. Martina, Žiri

POSTNI ORGELSKI KONCERT GLASBENE ŠOLE ŠKOFJA LOKA

MINISTRANTSKE VAJE V VELIKEM TEDNU

Praznovanje velikonočnih praznikov je lahko lepo le, če je skrbno pripravljeno tudi bogoslužje. Za to bodo poskrbeli tudi naši ministranti. Vse ministrante prosim za zanesljivo in resno udeležbo na vseh vajah v Velikem tednu. **Obvezne ministrantske vaje bodo na Veliki četrtek ob 17⁰⁰, na Veliki petek ob 17³⁰ in na Veliko soboto ob 18⁰⁰ v cerkvi.** Starše lepo prosimo za razumevanje!

VELIKA NOČ v naši župniji

S **cvetno nedeljo** (14. aprila) vstopamo v **Veliki teden** našega odrešenja. Blagoslov zelenja bo pri obeh svetih mašah. Popoldne **ob 15⁰⁰** bo na Goropekah pobožnost križevega pota. V Velikem tednu, velikonočni osmini in med prvomajskimi prazniki (od 15. aprila do 5. maja) ne bo rednega verouka in mladinskih srečanj. Veroučenci se boste namesto verouka udeležili vsaj dveh obredov Velikega tedna. Možnost za **sveto spoved** bo na **cvetno nedeljo od 17⁰⁰ do 20⁰⁰** v župnijski cerkvi (spovedniki od drugod).

Obredi velikega četrta se bodo pričeli **ob 19⁰⁰**. Nato ste lepo vabljeni k **molitvi** z Jezusom na Oljski gori. **Ob 20³⁰** bomo pričeli **molitveno uro** za nove duhovne poklice v naši župniji, **ob 21⁰⁰** pa bo **tiho češčenje Najsvetejšega**. Ob 22⁰⁰ bomo zaključili skupno molitev.

Na **Veliki petek** bomo **ob 15⁰⁰** molili **križev pot** v župnijski cerkvi. Lepo povabljeni, da se udeležite premišljevanja Kristusovega trpljenja ob uri, ko je za nas daroval svoje življenje!

Obredi Velikega petka se pričnejo **ob 19⁰⁰**. Nato bomo pri Božjem grobu molili žalostni del rožnega venca ter molitveno uro. Skupno molitev bomo sklenili ob 21³⁰.

Na **Veliko soboto** zjutraj **ob 7⁰⁰** bo **blagoslov ognja in vode**. Lepo ste povabljeni tudi k **molitvi pri Božjem grobu**.

Blagoslov velikonočnih jedil bo ob:

- 10⁰⁰ v župnijski cerkvi
- 11⁰⁰ na Breznici
- 13⁰⁰ v župnijski cerkvi
- 14⁰⁰ v Goropekah
- 15⁰⁰ na Ledinici
- 16⁰⁰ na Dobračevi

Najslovesnejše bogoslužje cerkvenega leta, **velikonočna vigilijska maša**, se bo začelo ob prvem mraku, **ob 20⁰⁰**.

Vstajenjska procesija in slovesna vstajenjska sveta maša se bo začela že **ob 6⁰⁰**. Potekala bo od župnijske cerkve do Stare šole v Žireh in nazaj. V procesiji hodimo po dva in dva, v tihoti in molitvi. Procesijo bo spremljal tudi Pihalni orkester Alpina Žiri.

¹Druga **slovesna velikonočna maša** bo **ob 9⁰⁰**.

Na **veliko soboto in veliko noč** bo pri vseh svetih mašah »ofer« za obnovo notranjosti župnijske cerkve. **Že vnaprej Bog povrni!**

Velikonočna simbolika

CVETNA NEDELJA

Blagoslov zelenja na cvetno nedeljo je spomin prvega zmagoslavja in napoved novega zakramentalnega in duhovnega zmagoslavja. Zelenje je znamenje našega srečanja s Kristusom zmagovalcem in uvod v zmagoslavno eshatološko srečanje. Blagoslovljeno zelenje, ki ga verniki nesejo na svoje domove, je zunanje znamenje njihovega notranjega razpoloženja in pripadnosti Kristusu.

VELIKI ČETRTEK

Z večernim bogoslužjem velikega četrтка, ki nas vodi k začetkom, se začne velikonočno tridnevje. Z besedo, znamenji in dejanji izpovedujemo in spoznavamo osrednjo skrivnost krščanske vere. Praznujemo začetek evharistije, začetek novozaveznega duhovništva in bratske služnosti.

Evharistija povzema vso Kristusovo skrivnost; je znamenje učlovečenja, vstajenja, odrešenja, znamenje Svete Trojice, Cerkve ...

VELIKI PETEK

Na veliki petek nas bogoslužje vabi, naj globlje preiščujemo skrivnost križa. To ni le spominjanje, temveč resnično podoživljanje Gospodovega trpljenja. Obredi tega dne so najbolj častitljivi in najstarejši ostanek starokrščanskega bogoslužja in pobožnosti. Ta dan ni evharistične daritve, saj veliki večni duhovnik Jezus Kristus sam na oltarju križa daruje Bogu svoje življenje.

VELIKA SOBOTA

Na ta dan se Cerkev mudi pri Jezusovem grobu in preiščuje njegovo trpljenje in smrt. Spominjamo se tudi dogodka, da je šel Kristus v kraljestvo mrtvih in pravičnim oznanil odrešenje.

Na veliko soboto naj bi častili Jezusa v grobu in žalostno Mater Božjo. Ta dan ni nobene maše do večera. Od zakramentov se sme deliti samo zakrament sprave in maziljenja. Pri nas je na ta dan navada, da duhovniki blagoslavljujejo velikonočna jedila.

VELIKONOČNA VIGILIJA

Liturgija velikonočne vigilije je najdaljša in najbolj slovesna v letu. Obhajanje katoliške velikonočne vigilije se začne pred cerkvijo z blagoslovitvijo ognja, s prošnjo k Bogu: »Razvneli v nas hrepenenje po tebi, neminljivi luči!« Sledi prižiganje velikonočne sveče s tem ognjem in sprevod v temno cerkev; to razsvetljuje samo luč velikonočne sveče. Velikonočna sveča je simbol za Kristusa, luč sveta. Sledi čudovita velikonočna hvalnica, ki jo poje duhovnik ali diakon. Ta hvalnica in sledečih devet beril iz Svetega pisma osvetljujejo veliki lok Božje zgodovine s človeštvom, začeni pri stvarjenju sveta preko Božje zaveze z Izraelom in njegove osvoboditve iz suženjstva v Egiptu do Kristusovega ponovnega prihoda: »Dokler ne vzide zvezda danica, ki nikoli ne zaide!«

Pred evangelijem zadoni po 40 dneh postnega časa prvokrat spet Aleluja. Potem se začne krstno bogoslužje z litanijami vseh svetnikov, blagoslovitvijo krstne vode, krstom – če so navzoči kandidati za krst – in obnovitvijo krstnih obljub. Velikonočna vigilijska noč cerkvenega leta.

Po slavu luči, velikem besednem bogoslužju in krstnem bogoslužju, sledi kot četrti del nočne liturgije – evharistično bogoslužje. Z njim se konča obhajajoče posedanje tiste »zares prisrčne noči, v kateri je Kristus zdrobil verige smrti in kot zmagovalec vstal od mrtvih«, kakor je v začetku tega slavlja poje hvalnica velikonočni sveči.

V KRISTUSOVEM VSTAJENJU dobiva smisel zgodovina vsakogar izmed nas; dobiva smisel vsa človeška zgodovina; dobivajo odgovor vsa vprašanja, ki nas mučijo in si sami nikdar ne bomo mogli odgovoriti nanje. Kristusov in naš veliki petek se dopolnjujeta v **VELIKI NOČI**.

Kristjanom zlo „ne paše“

God svetega Jurija, ki ga praznujemo v aprilu, pred nas postavlja vprašanje zla v svetu. Sveti Jurij, običajno upodobljen kot vitez, ki ubija zmaja, je vedno veljal za priljubljenega svetnika, tudi na Slovenskem. Zakaj ravno sveti Jurij? Kaj je bilo našim prednikom tako všeč na njem? Upodobitev svetega Jurija z zmajem pod njim se mi zdi zelo nazorna, pa naj ima svoje temelje v resnični zgodbi ali ne. Gre namreč za boj med dobrim in zlim v svetu. Sveti Jurij, ki premaguje zmaja, je starodavna upodobitev krščanskega prepričanja, da ima naš Bog zadnjo besedo nad zlom v svetu. Vendar nam sveti Jurij pove še nekaj globljega: sveti Jurij ni Jezus. Na upodobitvah svetega Jurija Jezusa ni – zlo zmaguje svetnik, vitez, navaden človek: torej je premagovanje zla v svetu naloga vsakega kristjana. Tri pojasnila:

1. Fizično zlo

Najprej zlo samo na sebi: poznamo *fizično* zlo, kar pomeni potrese, poplave, cunamije, pa tudi čisto navaden zakon narave: da na našem svetu zmeraj nekaj/nekdo je nekaj drugega. Ljudje, pa tudi sama narava ne more preživeti, če ne ranimo *nekaj* drugega (nikdar pa zato ne smemo raniti *nekoga* drugega). Četudi, na primer, živim samo od korenja, je svet narejen tako, da moram to korenje »uničiti«, mu »končati življenje«, zato, da jaz lahko preživim. Enako potem velja tudi za živali. Fizično zlo je bilo na svetu precej prej kot človek.

2. Moralno zlo

Druga varianta zla je *moralno* zlo. Za tega smo krivi mi sami. To zlo prinašamo v svet z našimi grehi. Bog tako prvo kot drugo zlo dopušča in ne vemo čisto dobro, zakaj. En odgovor se skriva v dejstvu, da je človek svoboden samo, če lahko izbira med dobrim in zlim – in potem seveda lahko izbere tudi zlo. In Bog je tisti, ki celo iz zla lahko stori kaj dobrega, če mu to dopustimo.

Vendar pa zla nikoli ne bomo do kraja razumeli. Zato toliko bolj odzvanjajo besede Ivana, enega od glavnih likov v romanu *Bratje Karamazovi*, ki je tako razočaran nad nesmiselnim trpljenjem na svetu, da pravi, da noče v nebesa, ker takega Boga – tudi če res obstaja –, noče poznati in mu zameri, da je dopustil, da je svet takšen, kakršen je.

3. Obstaja tudi posebej zlo

Ta točka zahteva ločen prispevek, vendar je nočem izpustiti. Nekaterih hudodelstev na tem svetu ne moremo nikakor razumno razložiti. Od krutih vojn, holokavsta pa vse do pedofilskih škandalov. O tem morda kdaj drugič, pa vendar: hudič je oseba in je še kako na delu.

4. Kristus je nasproti zlu na svetu največje dobro in edini »odgovor«

Naš svet je – ne smemo se pretvarjati – dejansko poln zla. In ob tej ugotovitvi se začne naše delo, delo kristjanov. Kristjani so bili vedno tisti, ki so se zavedali, da »ne pašejo« v ta svet. Da je ta svet ustvarjen od Boga in zato sam po sebi dober, da pa smo ga ljudje uspeli dodobra uničiti. In svetli točki v zgodovini sta predvsem dve: stvarjenje in Kristusovo življenje na svetu. Pa tudi to dvojje je zaznamovano s fizičnim zlom ...

Teh nekaj vrstic naj nam pomaga, da se ob prazniku svetega Jurija, predvsem pa ob vsaki njegovi upodobitvi, lahko spomnimo na to, da kristjani nismo od tega sveta. Da smo radi tukaj, ampak samo dokler smo tukaj v znamenju Kristusa. In s tem se začne naša naloga premagovanja zla v svetu. Vsak človek **lahko** kaj stori, kristjani pa **moramo** kaj storiti. Sveti Jurij kaže – in to so v njem gledali naši predniki –, da se zlo v neki meri lahko premaga, z Božjo pomočjo.

Zakon je kot učenje klavirja

V naši župniji je 6 zakonskih skupin, v katerih se trenutno zbira 26 zakonskih parov, ki imajo skupaj 87 otrok. Zakonci z različno dolgimi »staži« so večinoma Žirovci, nekaj parov pa je tudi iz okoliških krajev in iz Poljanske doline.

Začetek organiziranega srečevanja zakonskih parov v okviru župnije sega v čas župnikovanja g. Janeza Šilarja, v 90-tih letih 20. stol. Nove, pokoncilske oblike pastorage so si utirale pot v življenje lokalne Cerkve. Življenje zakonskih skupin pa se je razmahnilo in močno razširilo s prihodom kaplana, sedanjega župnika, g. Andreja, leta 2004. V tistem času se je poročilo precej parov iz nekdanje žirovske mladinske in študentske skupine. Ustanovitev zakonskih skupin je pomenila »logično« nadaljevanje prejšnjega dela in druženja. Po prvem srečanju, kjer je s predstavitvijo načina dela sodeloval tudi lazarist Peter Žakelj, so bile hkrati ustanovljene kar 4 nove skupine.

Kot metodo dela smo prevzeli tisto, ki jo je razvil in dolga leta uspešno uporabljal jezuit p. Vital Vider, v čigar študentskih skupinah je sodelovalo tudi nekaj Žirovcev. Danes po njej delujejo 4 naše skupine. Srečanje je razdeljeno v dva dela. V prvem zakonci ob vnaprej določenem evangeljskem odlomku razmišljamo o tem, kako nas le-ta nagovarja kot zakonce, družino, posameznike. Nikomur ni nujno govoriti, je pa zaželeno. Veliko več odneseš od skupine, če tudi sam sodeluješ. Drugi del večera pa je namenjen pogovoru o vnaprej izbrani temi, ki se tiče našega osebnega, zakonskega in družinskega življenja. Ti pogovori nas vse izredno bogatijo, ker gre za osebne izkušnje, ob katerih se hkrati učimo, na drugi strani pa spoznavamo, da imamo podobne probleme, skrbi, omejenosti in nepopolnosti. Od ukvarjanja z malimi »težavami« v prvih letih zakona smo že prišli v obdobje, ko lahko nekateri s svojimi izkušnjami že pomagajo svojim otrokom, ki si snujejo svoje družine.

Trenutno sta v župniji tudi dve skupini, ki delujeta po metodi DIŽ (gibanja Družina in živ-

ljenje, ki ga vodita Vilma in Dani Siter), ki je malo drugačna. Tematike so razdeljene v več »letnikov«. Za vsakega obstaja gradivo, ki obravnava določen sklop zakonskih vprašanj. Skupni imenovalec vseh je gradnja odnosov, saj je dober odnos med zakoncema temelj dobre družine. Srečanja vodi izkušen voditeljski par. Vsak par se tudi redno mesečno poda »na zmenek«, kjer sta sama drug z drugim, obenem pa se ob gradivu poglobljeno lahko pogovarjata tudi doma.

Vsem skupinam je skupno, da štejejo do največ 6 parov, se srečujejo enkrat mesečno in da je na srečanjih vedno prisoten tudi duhovnik, ki prav tako deli svoje izkušnje in poglede. Naše skupine niso »debatni krožki«, ampak le prostor izmenjave mnenj, ki jih nikoli ne komentiramo ali ocenjujemo! Vsako je enkratno in zato dragoceno!

Srečanja v skupinah nas vsestransko bogatijo: učimo se pogovarjati, poslušati, izmenjujemo izkušnje pri vzgoji in o odnosih s svojimi bližnjimi ... ali pa samo malo potarnamo, ko nam je težko. Skupaj molimo drug za drugega, ko smo v preskušnjah, skupaj jokamo ob slovesih in se veselimo novih življenj. Družijo nas redne letne duhovne vaje in skupni piknik z zahvalno mašo ob koncu počitnic. Lepo je vedeti, da imaš ob sebi ljudi, ki jim ni vseeno zate in ki iskreno sočustvujejo s teboj. Skupaj smo priče, kako Božja milost deluje na mnogotere načine.

Zakon je kot učenje klavirja, pravi p. Vider: če hočeš biti dober in napredovati, je treba stalno »vaditi«.

„Pošast iz omare“

Naslov prispevka je sicer malce strašljiv, a upam, da spovedi, o kateri bo govora, ne doživljate tako dobesedno. Spoved marsikomu vzbuja vsaj malo nelagodja, če že ne odpora in predstavlja »eno zoprno stvar«. Vzroki za to so večplastni in imajo korenine tudi v zgodovini Cerkve.

Spoved v taki obliki poznamo približno od Tridentinskega koncila naprej, torej po letu 1545. Prej, predvsem v prvih letih krščanstva, je bila spoved javno dejanje. V začetku Cerkve je veljalo, da kdor je storil grehe in jih priznal, se je moral javno pokoriti. Največkrat je moral stati zunaj pred cerkvijo in ni imel vstopa vanjo, dokler ni opravil vse naložene pokore. Poleg tega je imel ob sebi botra, ki je potem pred vernim ljudstvom zagotovil, da je grešnik pokoro v celoti opravil. V takih situacijah je prihajalo do javnega sramotenja, zato so se ljudje spovedi izogibali. Prvo obliko tako imenovane osebne in tajne spovedi so uvedli irski menihi v 8. in 9. stoletju.

Oblika spovedi po Tridentinskem koncilu je bila na podlagi tedanjega razumevanja Boga utemeljena na točno določenih kazusih ali primerih. Grešnik je moral pri spovedi natančno povedati, za kateri greh gre in kolikokrat je bil storjen. Ta praksa je veljala vse do 2. Vatikanskega koncila leta 1964. Zaradi te strogosti je bila spoved dolgo časa mučno dejanje. Razumevanje in podoba Boga in krščanske teologije je od srednjega veka naprej temeljila na **Bogu, ki dobro plačuje in hudo kaznuje**. Bog je bil torej predvsem **Bog sodnik**.

Ta podoba Boga se je v 20. stoletju pričela mehčati in po 2. Vatikanskem koncilu je pričela prevladovati teologija, kjer je **podoba Boga** predvsem v **podobi Očeta**, in to **usmiljenega Očeta**. Seveda je navade ljudi težko spreminjati in še zdaj v teh tako imenovanih »sodobnih časih« je spomin na spoved, ki je bila mučna, še kako prisotna. Poleg tega je

tukaj še človeški faktor, ko nekateri duhovniki niso imeli razumevanja za spovedance in so jih v spovednici nemalokrat tudi poniževali in grozili s peklom. Žal! Vsi ti dejavniki so v ljudi vnašali odpor do spovedi.

Največji težavi v naših časih predstavljata mišljenji: 1. da greha sploh ni in 2. zakaj bi šel k spovedi, če lahko sam pred Bogom priznam napake. To je zelo zavajajoče, saj edino pri spovedi človek dobi resnično odvezo in odpuščanje grehov. Jezusove besede so duhovna oporoka in zakrament. Jezus pravi: »Karkoli boste zavezali na zemlji, bo zavezano v nebesih, in karkoli boste razvezali na zemlji, bo razvezano v nebesih« (Mt 18,18). Odpušča vedno samo Bog po rokah duhovnikov! Ker pa smo podvrženi izvirnemu grehu, ki ima še vedno vpliv na človeško svobodno voljo, se največkrat po spovedi zgodi dvom, da niso bili odpuščeni vsi grehi. To je hudičeva zanka, ki človeka vedno znova draži, vznemirja in mu seje dvom in razdor njegovi duši. Ne smemo se bati hudobca, saj nima moči, če smo v srcu globoko povezani z Bogom. Zaupajmo v zakrament sprave, kajti ne gre samo za odpuščanje grehov, ampak tudi za duhovno zdravje, ki ima vpliv tudi na telesno zdravje.

Marko Mrlak, kaplan v Cerkljah